

Свавілля терпіти не можна

В усіх на пам'яті трагічні події квітня 1986 року. Офіційна влада замовчувала правду про аварію, люди були в паніці, одне одному передавали: щось трапилося у Чорнобилі. І ніхто не міг уявити масштаби того, що сталося. Але стихію потрібно було приборкувати і люди їхали до маловідомого Чорнобилю: хто з власного бажання, а хто через необхідність.

Першими підняли пожежників та міліціонерів: люди вони військової, підневільної державі. Одні лізли в пекло вогню, наражали себе на небезпеку навколо станції. Працівників міліції «брали» або прямо з дому, з-під теплої ковдри, або з поста чи з робочого кабінету. Траплялося, хто в чому стояв. Їх везли в Чорнобиль, залишали обіч дороги в полі, інколи без хдіба та води, а декого забували вчасно змінити, вони стояли на умовних постах, не усвідомлюючи, що і від кого охороняють — якусь радіацію... А вона була у них під ногами ця радіація, і за годину-другу проникла в їх тіло, ніби вода у суху ганчірку.

Минули роки, обстановка навколо ЧАЕС дещо стабілізувалася. Міліція в зоні, як і всюди, займається буденними справами: охороняє, ловить, запобігає, дозволяє чи забороняє, словом слідує за порядком. Про роботу особового складу відділу внутрішніх справ Чорнобильської зони відчуження наш кореспондент веде розмову із заступником начальника відділу підполковником міліції Борисом Пилиповичем Скачком.

— Борисе Пилиповичу, даруйте, коли мої запитання будуть, як кажуть, «на грані фолу». Ваша робота завжди викликає жвавий інтерес читачів. Різні інколи говорять. От і зараз є чутка, що нібито міліцію з зони скоро за-

беруть, вона тут вже не потрібна.

— Думаю, ще рано. І з точки зору радіації, і з точки зору злочинності. Роботи ще багато.

— Тоді розкажіть, будь ласка, чим займаються тут вісім сотень козаків у мі-

ліцейській формі! Які завдання стоять перед вашими підрозділами сьогодні!

— Ми проводимо роботу по охороні громадського порядку в зоні відселення, несемо службу на КПП, ведемо профілактичні роботи та боротьбу зі злочинністю. На мою думку виконуємо її задовільно. На відміну не тягнемо, але, й не відстаємо. Багато клопоту маємо у відселених селах, містах Прип'яті та в Чорнобилі, особливо влітку. Торік ми затримали 26 сторонніх осіб, в цьому вже — 18. Ловимо їх та відправляємо у Боярку до спеціального розподільника. Треба відзначити, що за останні п'ять років у нас не скоєно жодного тяжкого злочину. Що це таке, пояснювати не треба. Спостерігаються дрібні злочини — здебільшого крадіжка особистого та державного майна. Серед них п'ять не розкрито. Минулого року було сім. Стало трішки менше. Але, думаю, ми їх розкриємо — ці теперішні і минулорічні.

— Які підрозділи несуть службу у Чорнобильсько-

му регіоні? Людей вистачає, чи є зайві!

— В зоні відчуження працює Відділ внутрішніх справ, в складі якого батальйон патрульної служби — 316 чоловік, батальйон державної охорони (під наглядом особливо важливі об'єкти зони ЧАЕС, приміщення, де знаходяться цінності та ін.), два загони пожежної охорони. Один очолює підполковник Мітла В. В., другий — підполковник Козаков О. Д. Є ще галузеві служби — карного розшуку, державної охорони і боротьби зі злочинністю в сфері економіки, дільничні інспектори, служба ДАІ на чолі з майором Мамунєю В. І. На мій погляд, людей достить.

— Борисе Пилиповичу, коли створювалося відділення внутрішніх справ в зоні — я маю на увазі перші дні по аварії, то питання ставилося, очевидно, не стільки про охорону майна, бо тут була ще місцева міліція, скільки про перекриття шляхів доступу в зону. Згодом було все: пограбування, проникнення, злочини. Зараз брати нічого. Але є КПП.

— Є, і вони потрібні. КПП — це одна з найважливіших дільниць. Їх функції важливі. Тут здійснюють контроль за в'їздом і виїздом транспорту, усіма видами перевезень, проводять дозиметричне вимірювання, пропускаяють людей. Щоб не говорили, а є випадки, коли в якусь із автобусів є бажуючі без документів і перепусток проникнути в зону. Якщо їх не затримати, то невідомо що вони накосять — ті же пожежі — та й виловити їх потім буде важко. Якщо ліквідувати КПП, то при теперішньому важкому матеріальному становищі сюди потягнуться охочі чимось поживитися. А брати знайдуть що: дерево, покрівля... Попри все воно ще й забруднене!

— Але майно вивозять. Ви не станете заперечувати. Хто в руках, хто автомобілем. І не завжди з дозволу. А хто дає дозвіл! І чи в змозі міліція завадити такому вивозу!

[Закінчення буде].